

بازرسی شد

۳۶ - ۳۷

بازدید شد

۱۳۸۲

۱۹۸۵ - خن

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: مجموعه رسائل منازل الیهود - سلطان مافری	شماره ثبت کتاب: ۳۳۱۷۵
مؤلف:	موضوع:
شماره قفسه: ۲۷۹۹	۵۴۹۸
۱۳۸۷/۱	

خطی - فهرست شده
۸۸۲۱

بازرسی شد

۳۶ - ۳۷

بازدید شد

۱۳۸۲

۱۹۸۵ خن

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: مجموعه رسائل منازل الهمد - طباطبائی	
مؤلف	شماره ثبت کتاب
موضوع	۳۳۱۷۵
شماره قفسه	۵۴۹۸
۲۷۹۹:۱۰	
۸۸۷۱	

غلی - فهرست شده -
۸۸۷۱

فصل اول در بیان
از این

کتاب قرینه در بیان
الفرقه از این

بن حکایت
چند نوع از این

از کتاب
بنیاد علم

کتاب
رساله

از کتاب
در بیان

رساله
موسم

از این
رساله

از این
و این

از این
و این

فصل دوم در بیان
از این

فصل سوم در بیان
از این

فصل چهارم در بیان
از این

فصل پنجم در بیان
از این

فصل ششم در بیان
از این

فصل هفتم در بیان
از این

فصل هشتم در بیان
از این

فصل نهم در بیان
از این

فصل دهم در بیان
از این

۱۹۸۵
۵

کتابخانه
مجلس

۱۳۴۰-۱۳۴۱

خطی - فهرست شده

۲۱

خاتون
مجلس
ایران

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلوة والسلام
على خير خلقه محمد وآله الطاهرين المعصومين الى يوم الدين
(امام بعد) بدن که خورشید از این کتب نور کوکب
نور از نور حضرت امیر خورشید خیز این است هر چه نور دارد
مرد این خورشید در راسه و نورش را از نور این کتب که نور است
خود که کتب خورشید هر چه نور خورشید خود که نور است
آن است هر که نور خورشید در کتب خورشید نور خورشید
صورت خود باشد مشوه در نور و عفتان در نور عفتان در نور
عبدان در نور کتب خورشید در نور عفتان در نور عفتان در نور
خود و هر چه باشد لهذا در کتب خورشید نور خورشید در نور
نشاط در خشم (العشق) عرق منها القلوب و نور بطنها الخ

نور

نور خورشید است در راسه و نورش را از نور این کتب که نور است
خود که کتب خورشید هر چه نور خورشید خود که نور است
آن است هر که نور خورشید در کتب خورشید نور خورشید
صورت خود باشد مشوه در نور و عفتان در نور عفتان در نور
عبدان در نور کتب خورشید در نور عفتان در نور عفتان در نور
خود و هر چه باشد لهذا در کتب خورشید نور خورشید در نور
نشاط در خشم (العشق) عرق منها القلوب و نور بطنها الخ

(افشار عشق)

(هوس)

نور خورشید است در راسه و نورش را از نور این کتب که نور است
خود که کتب خورشید هر چه نور خورشید خود که نور است
آن است هر که نور خورشید در کتب خورشید نور خورشید
صورت خود باشد مشوه در نور و عفتان در نور عفتان در نور
عبدان در نور کتب خورشید در نور عفتان در نور عفتان در نور
خود و هر چه باشد لهذا در کتب خورشید نور خورشید در نور
نشاط در خشم (العشق) عرق منها القلوب و نور بطنها الخ

خطی، فرستہ
۲۹

[illegible]

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

١٠٠

خلى - فهرست
۷۹

۲۰۰۰

وَجَعَلْنَا الْفَلَكَ مِنْ مِصْبُورٍ
(محرز) عَسَىٰ أَنْ يَرَىٰ أُمَّ الْكَلْبِ

[illegible]

کاشی عاقبت روحانی
فلو زانا فی قیوم الد
که در شهرم فکر کنده
حسینا فی حدیث
در عوالم کاره

والمسلمين في مكة
كما اقتبأ في
كثير من
بنيته في
قصره في
مكة

وَمَا عَلَى دَعَا السُّجُودِ كَمَا
خَلِيطَانِ مِنْ مَاءِ الْغَائِثِ وَالْجَمْرِ
مِنْ دَرَرِ مَوْسِمٍ مَرَّ فَارِضٍ
وَلَمْ يَسْقِ دَرَرُهُ دَرَرِي دَرَسَةٍ
وَلَمْ يَكُنْ لَوْنُهُ لَوْنُ لَوْنٍ
وَلَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْوَعْدِ
وَأَحْكَمُ عِلْمِ رِضَاءِ بَامُو كَلِّ

[illegible]

حسین کبیر الوعد فی ذکر
حیدر مآلک وحید سحار
و محکک التیال الخلل الدین

که چون میان را پیش از غم لغت عرب غبت لغت با شاعران هر چه خوش آمد شوق
هر چه بود موزون را بر سر کتب و لغت عرب کعبه نه عهد است نه از دین خبر با کردیم
با کلف با کبریا و چند تیر که نه بعد هر خبر از دین معلوم میان این قطعه در آوریم
بنوشن و خواندن این نسخه که در لغت عرب لغت و چند شرح این دولت و کبریت است
آنکه از آنجا به بیان نام کردیم نه جز در شرح معلوم شود القطعه لا طایفه جملها در

بجز قافیه بقرین
موزون موزون طبع از گامی
چه کفنی بگوای می در سر پای
دل نیست با هر تو که در پستی
بقیه آن شاکت و پر انداز
که بگویم دین است از این بپار
تقدیر کن معیت جانی

نقطه قافیه و موزون طبع از گامی
در مدح و تحسین و تهنیت و تبریک
و در بیان و شرح و توضیح و تفسیر
و در بیان و شرح و توضیح و تفسیر
و در بیان و شرح و توضیح و تفسیر
و در بیان و شرح و توضیح و تفسیر
و در بیان و شرح و توضیح و تفسیر
و در بیان و شرح و توضیح و تفسیر

من خیر خدایا و من خیر خدایا

مفتاح

سبحر حضرت ابن حجر از خوش روان
من خف جوان و سبقتی کن
مکن سیرت و عیال
بیت برادر و عیال کن خصلت از
چون چو سبقتی سیرت و عیال کن
و این کند و نقد و عیال کن
و سیرت و عیال کن
کلام حسن و سیرت و عیال کن
زاده از زری و سیرت و عیال کن
سیرت و عیال کن
و سیرت و عیال کن
ایستاد و سیرت و عیال کن
عجیب از سیرت و عیال کن
فرد از سیرت و عیال کن

[illegible]

القطعة العاشرة في بحر الخفيف

وزن بحر خفيف ابن ابن را
 کفتم این است کبرش از زبا
 این گو کف جگر ام داو یا
 کن نانا و ایشا ما
 ماص و جسته کشته با
 انت تو انت زن دانا
 انما همه جفا در جا
 ل مرد که مرا ن ماللا
 لم دانا دهتم بی

اینه و اینه هر چند نر نیادی کار جو
 یا صبر و صوفی و او مانده نر و
 یا صبر و صوفی و او مانده نر و
 یا صبر و صوفی و او مانده نر و

مرد را داند و است با نذا
 تم ای و منا ایی هیچ
 رت ربا رت ب
 آتیا ای دور شو بفرای
 قلنا اندک کن سبک با

کرت و تقارن شنبه
 بخوان خوش در این وزن
 طریقی و سپرد مسهل طرا
 دم و جبه جیش شکریا
 نواش با کهن دان فاسد
 وقت خفتن ملک و کلا
 چه ایض سجدت و کعب
 رکیه است بر و قیاس
 خطا جرم و ذنب عیسی
 فروریزه عشق و کلا و دان
 غله دو سادف و قیاس
 و یابینه همیش در کوه
 سباحت کبکتنی ساحت
 زن و بخت شوهر دینیه
 کرم کردن

لای زنت رشت خورشید دماه
 فوئس فوئس فوئس فوئس
 فرسوده جبه نه دین کا
 فیتی کو درک و شبح و افسوس
 عرض خواست طریقی و قیاس
 غدا ده دق باید لغو شام
 غدا و شمس عکسند و دلی دی
 ذنب و غریب شکریا
 حجتی حج و بخت و غریب
 حکت نیرم است و غریب
 خاص صوفی بکر کتین
 حکم داور محکمه جارا دود
 دنا و مجر و رفتن و آمدن
 قعبه خلیفه صوفی و بخت

اینه و اینه هر چند نر نیادی کار جو
 یا صبر و صوفی و او مانده نر و
 یا صبر و صوفی و او مانده نر و
 یا صبر و صوفی و او مانده نر و

فرنگی کز نور ذوق این زب چش
مرد و سخن رفته غصه تیغ
کسایک دان ز ادب
فلک کجای بخت فلاح بخت
عوض شرط اربعه بکنت
القطعة الحادی عشر
زهر ببار تو خزان ناله رود نیاز
مغافل غفلان مغافل غفلان
رجا امید که از دست تو غفلت جوار
خسب غرض غافل غافل غافل
طعام غافل غافل غافل غافل
قصیده تر سر است در غافل
محمض دوزخ دلی برادر کبریا
سمیه و در مکه نان سفید و خمر که
قطیع دانه روم و غافل ز غافل
ایو الملع که در دست خمره نام

تم با خیر و سل بر سر
طوطی زبا تیغ نا زب
رمض کرامت سحر خیر
خه بکیرت کات کات
ان دلو بانه و دیگر است
فی الجمل الحش البضا
هر دق بخت است غافل
بکر حش غافل غافل غافل
روان تصف غافل غافل
نیام غافل غافل غافل
از غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
کر غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل

خبر غافل غافل غافل غافل
سفر غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل

صد غافل غافل غافل غافل
سفر غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل

غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل
غافل غافل غافل غافل

باب في وصف الدرس

شهر روم ابن اشت

شباط آذربايجان

مکند ارش که از روم

والشهر في بحر الصنح

به ابن وزن را خوش

چون که در چه قطع

بمال خود او تیرا که چه مرد

که بر بهر غزاسفند

مکرانان مکت که در

این وزن در احوال

هر چه ببلان هر کن

وین جا رچه بکند

الله

خرج بحر لطيف آية ارب

چون عین معانی معانی

دو شهرین و ده گاه

خیزان و نور آب انول

القطعة الثالث

ار شهر فارس از روم

مفایع معانی معانی

زفر درین چه بکند

بس از شهر نور و مهر

شماره را چکا خود است

مخرج اخوبی مخرج

مفعول معانی معانی

موش بقوه بیک و خوش

والفصل باب في وصف

القطعة الخامس

واقفاً من النيران

شهرین فخرین فخرین

زخم چه بکند

رجب از بهشت

القطعة السادس

بر چه دیم که از شرق

چون که در چه قطع

بمال خود او تیرا که چه مرد

که بر بهر غزاسفند

مکرانان مکت که در

این وزن در احوال

هر چه ببلان هر کن

وین جا رچه بکند

الله

معدونه و منج و سک و نوک

والشهر في بحر الصنح

هیکل از شهریان تو خیر

است محبتون در این

فوج و دو جاکر زنی یک

بس بد خنده و در

والشهر في بحر الصنح

عبد در هیچ و در

سند زبان و عقب

چه خورشید و بهرام

دانه نو آفرید

باز بهر در هم

انچه بر جوف

ششمن جوف

بر فقه و کتب

الله

عبد در هیچ و در

سند زبان و عقب

ششمن جوف

الله

۵۱ مفید گوشت گاو است عالم را
قرنط و عطارد و زهره

سجده چنان که با دست بر زمین و کف دست بر زمین
چون می بیند که خود را از دست می بیند از آن
مستحق است که در آن روز از او بپوشد

سرچین و سیرود باشت زده
القطعة التاسع
از زمانه افشاریه عند م
فجيلة عن مصنفين غير

محمد و خدیجه
نور و منیر
قلم: محمد علی

حشمت ان مش ترک کا ذکر کیش
ن علی بن رضا عین فعیاض

خونجیو زاسرو دوسری کتاب

حور جبر
 و در این کتاب
 و در این کتاب
 و در این کتاب

کام از ایشان نظم و کلام خند
ممنوع و مسرخی بیشتر و زود

سیدان و وزیر و قریب و دانا و دانا
مکتوب از حکمرانان و اشراف و خواص
از خدمتگاران و اعیان و اعیان

سبت و یک بار سبت در چهار روز
و از شش و هفت و هشت و نه
و دوازده و پانزده و شانزده و
هجده و بیست و بیست و یک و بیست و دو
و بیست و سه و بیست و چهار و بیست و پنج
و بیست و شش و بیست و هفت و بیست و هشت
و بیست و نه و بیست و ده و بیست و یازده
و بیست و دوازده و بیست و سیزده و بیست و چهارده
و بیست و پنجاه و بیست و شصت و بیست و هفتاد
و بیست و هشتاد و بیست و نود و بیست و صد

توسعه و محنت مشغول را رام
مرکز را به مرکز و در دو مقام

خدا افشا کسب غیر مرام
جبر و سلا محض الطام
منزله ج غیر سره برادرش
خوال کجبه خفیف اردریش

مخدوم نور و سید بالین و پش

100

و گوید میزان رحمت عقرب سر
القطعة الحادی و
نه خفت راز دل بر جان هست

فان علاتن في علاتن في علاتن
للولل للولل للولل
القطعة الثانية
هرج ازنا میره شاهر

پس نہ کن کہ افتاب کی بات
پس ہر برج ازل بہ ہر ستر
القطبہ الثانیہ والثالثہ

هر چه از ما شد منتر کن
لپس بهر بنی از آن بموضع کنش

البحر الزنجي كم جوه ميزان
و هو القطعة الثمينة

دندان لازم آید و تا خوب شود
صورتش ظاهر میگردد و بعد از آن

البرق

[illegible]

مستند فی قوس به جای کرم و پیش
الذاتون فی جمل اول
عاد و اول را در خط منتهی است

خواجه ابن بحر و کماله است
 کمال کمال کمال کمال
 الله تبارک و تعالی
 هر یکی را دوازده سینه

از دوم بر جیش ابد اکی در است
ناب ایل جا که مقصد است بر
فیاض الحنف

چند دیگر فرائد بر سران
کبر و جبر و جاسم و آکن

در شش و اوائل درج سیدان
 فی حجر المصراع
 هر نم را از ان الطبل و در چهار جبهه
 باران و شش و هر دو و شش و شش

و اما در این باب که در این کتاب مذکور است

۱۳۰۰

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تهران

[illegible]

وہاں سے بھی اس کی طرف سے
میں نے اس کی طرف سے
میں نے اس کی طرف سے
میں نے اس کی طرف سے

آخری دفعہ ملاقات کے بعد

و گفته اند که در این زمان
که از زمین می‌روند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

کتابخانه عمومی مسجد جامع اصفهان

200

مجلس

برای اطلاع از این کتاب

ترا از خود جدا و در دوزخ و در آتش
بکسر جانم که بکشند و نماند هیچ جا باز که بکشم بانه

میرزا

كل من صوم قربة لله

شماره پنجم و نهم و دوازدهم

[illegible]

مستواه بجزئیة و در وقت برنگردد
بدرج ربع و نیمه است فیه مبراز
جل و غلبه حبس است غنیمت

مفتی

ای کز دست صف زده خجانی خور خطره
هم چو تخم بن کرد ماه تابان دایره
فا علة تن فاعلة فاعلة تن فاعلة
هست ای بحر خیمه سرخوان کجوه
شمار خیمه ز آل شاهان و سره
مکان مایه کجوه این زینت اره
شیمه زلف به ج ناز به جیده
نقشه سوزناخت خیمه در کجوه
شیخ و نایابین هم هم میرزا
یو باده شکر سستی زین دامن شکر کوشه
۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴

قرايه غرض
مردود و شمس
و دي بروج و دي مكن و دي
مردود و شمس
قرايه غرض
مردود و شمس
و دي بروج و دي مكن و دي
مردود و شمس

[illegible]

Handwritten notes:

1. The first part of the text is written in Arabic script.

2. The second part of the text is written in Arabic script.

3. The third part of the text is written in Arabic script.

4. The fourth part of the text is written in Arabic script.

5. The fifth part of the text is written in Arabic script.

6. The sixth part of the text is written in Arabic script.

7. The seventh part of the text is written in Arabic script.

8. The eighth part of the text is written in Arabic script.

9. The ninth part of the text is written in Arabic script.

10. The tenth part of the text is written in Arabic script.

[illegible]

10

[illegible][illegible]

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

[illegible][illegible]

[illegible]

711

[illegible]

طبر

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

Handwritten notes in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶
 ۱۶۱۷
 ۱۶۱۸
 ۱۶۱۹
 ۱۶۲۰
 ۱۶۲۱
 ۱۶۲۲
 ۱۶۲۳
 ۱۶۲۴
 ۱۶۲۵
 ۱۶۲۶
 ۱۶۲۷
 ۱۶۲۸
 ۱۶۲۹
 ۱۶۳۰
 ۱۶۳۱
 ۱۶۳۲
 ۱۶۳۳
 ۱۶۳۴
 ۱۶۳۵
 ۱۶۳۶
 ۱۶۳۷
 ۱۶۳۸
 ۱۶۳۹
 ۱۶۴۰
 ۱۶۴۱
 ۱۶۴۲
 ۱۶۴۳
 ۱۶۴۴
 ۱۶۴۵
 ۱۶۴۶
 ۱۶۴۷

[illegible][illegible]

[illegible]

26

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

القهار

القاد والصاد والظا والظا من المطبقة بحسب الصفة عند الخرج فكل هو الاجتماع التامع الحروف المذكورة فقبلوا طاء لمجرد اللفظية
 واحدة فن قبل قبلت التاء بالظا حول خبرنا قلنا لان الظا يناسب التاء بحسب الخرج لكننا لم نخرج واحد قبله منها فخرج و
 يناسبه الحروف بحسب الالفاظ بل قد يخرج ما فان ذلك مستبعد في الحروف مطبقة قلنا لان الالف والظا يعقبن الى ماخذة من
 الحروف لا عند خروج هذه الحروف عن مجازها وبذلك قبلنا الصفة بالخروج حيث قلنا بحسب الصفة عند الخرج فيكون المطبقة المستقيمة
 بحسب الالفاظ لان الالف في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 بحسب الخرج انما في الحروف المستقيمة بحسب الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 المستقيمة والالفاظ في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 مطبقة مستقيمة من غير عيب في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 من الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 الحروف وعدم منع النفس من الخرج والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 فاقولوا بالالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 فخرجت الحروف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 مما دون حرف الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 وخرجت الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 مع الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 نحو قوله تعالى فاذا قرأتم احده تدارك من باب الفاعل ثم اذنت انما في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 فثبت بها فاعدا راء ثم عي نحو انما في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف
 فقولوا لموجود موجب مستوفى الى غير ذلك فاعلم قد جازيت ثلث اقسام الالف والظا في الالف والظا في الالف والظا في الالف

[illegible]

10

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible][illegible]

توهم فرموده اند
سر کتب

دفعه پنجمی امام مجتهدت از این است

قوله من مودة
لرسول الله

الرافعة استلزامه من جهة الانتقال من المبدأ إلى المطلوب

200

٢٠٠
٢٠١
٢٠٢

ثواب عقاب که در شرح دارد و در کتاب و اما ثواب عقاب در حکما ثابت است این گفته اند که در
تذکره و غیرت و شاد و در آخر روح بود و عقاب در شرح و در آخر روح بود که روح آدم در زمان قبل از
خود و بان مقدار که در ابتدا او است شناخت و افعال پسندیده و افعال در حقیت حاصل کرد و از کدورات حق
بشریت دور است آن روح بکمال علم و عدل آهسته نه و از نقصات خلای یافت پس چون خلق می از بدن منقطع شود روح
بنات خود بر دارد و خود را در مصطفی کلمات باید آن علم بقص که عید او و در میان خلق بود و بعد از بقی می ماند
حضرت مهدی که در آن زمان است با سایر موجودات روح که در نشان مقربیت شده اند او و در این زمان
شود که در وصف نموده و در این زمان است و اما سمع و نظر و غیره چون در آن احوال و صفات حسیه او در این
مقصود و در آن وقت که در شرح دارد و در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
از آن لذت در این حیات به این که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
میرد و در این حیات به این که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
که هر گاه می و جمال مشوق مجاز از لذت برد لذت و لذت عاشق توانست لذت حسیه آن لذت اندک و لذت حسیه او در این
باعت است فرح و لذت در این حیات به این که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
از این وجه لذت روح و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
خود بحسب علم و علم و آیه و لاخرة در حیات و در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
اعتقادات باطل و احوال پسندیده و کدورات حقیقت بشریت که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
عزت حسیه و مجرب باشد و در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
او بتبع و متاثر از این حیات و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
رذیله او در این حیات و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
در این حیات و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
روح مجرب است و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
برسد بر آن قیاس که ارواح کماله مجرب است لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
و نه لطیف چنانکه اشارت رفت و این که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این

در شرح و در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
تذکره و غیرت و شاد و در آخر روح بود و عقاب در شرح و در آخر روح بود که روح آدم در زمان قبل از
خود و بان مقدار که در ابتدا او است شناخت و افعال پسندیده و افعال در حقیت حاصل کرد و از کدورات حق
بشریت دور است آن روح بکمال علم و عدل آهسته نه و از نقصات خلای یافت پس چون خلق می از بدن منقطع شود روح
بنات خود بر دارد و خود را در مصطفی کلمات باید آن علم بقص که عید او و در میان خلق بود و بعد از بقی می ماند
حضرت مهدی که در آن زمان است با سایر موجودات روح که در نشان مقربیت شده اند او و در این زمان
شود که در وصف نموده و در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
مقصود و در آن وقت که در شرح دارد و در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
از آن لذت در این حیات به این که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
میرد و در این حیات به این که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
که هر گاه می و جمال مشوق مجاز از لذت برد لذت و لذت عاشق توانست لذت حسیه آن لذت اندک و لذت حسیه او در این
باعت است فرح و لذت در این حیات به این که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
از این وجه لذت روح و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
خود بحسب علم و علم و آیه و لاخرة در حیات و در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
اعتقادات باطل و احوال پسندیده و کدورات حقیقت بشریت که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
عزت حسیه و مجرب باشد و در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
او بتبع و متاثر از این حیات و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
رذیله او در این حیات و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
در این حیات و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
روح مجرب است و لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
برسد بر آن قیاس که ارواح کماله مجرب است لذت حسیه او در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این
و نه لطیف چنانکه اشارت رفت و این که در این زمان است که در آن احوال و صفات حسیه او در این

[illegible]

از و غیر از آن که گذر بر چنان خبر باشد که وصف کرده شد و جواز صوفیه گفته اند که طریقات استقامت است و احوال و احوال و مآل این عبارت را چنانکه گفته شد با لفظ تأوید و احوال مشهور است و در تأوید سراج خفیه میگوید
و اما در حدیث و بدو صوفیه و دیگر در روح آفرین است و هر یک را بحسب عمل کرده و با الهام و حال هر یک در روحی
است و در خفقان است پس ام چنان است که احوال وی هر یک یک درانه نوشته بر و خفته کرده و بر سیده و انبیا
کند بر وجه کفر از آن نوزاد و تأوید از آن جهان است که گذشت در قرآن کریم مذکور است که دوزخ و جنت را
مهر در سوطا گفته است که گذشت آن بدو دوزخ در آید و مشهور است که بهشت را بهشت در است و در باب تأوید از این
باب میگوید که حوری مد که در ظاهر خج است چنانکه معلوم است و در باب تأوید و سکندر از باب تأوید
عنه سال آن و آنه بحفظ ماتیوف و هر یک از این هفت حاسبه مد که که آید و حوی بن عورت حسیه میگوید
گاه ایشان عقد و شوخ و در داند ناهای عالم اجماع و لذات و رانی بر آید و از عالم ارواح غافل شود و در پیش
گفته و گفت در آنکه باشد که مردمان بان در بدو دوزخ در آید و عقوبت کنند و هر که عقوبت این روح و جنت گفته و
نور دارند و در تحقید کلمات علم و علی بر پنج حد و اب است حال گفته این هفت حاسبه با عقید بهی است و بهشت
باشد و آدم را بعد از آن روح را رسانند و تأوید عدل و طبقات بهشت و دوزخ را چنانی کرده اند که در
سطح چهار است و مرکبات عناصر چنانکه موصوف است که ان موالیه ثلث بهشت و عدد افلاک و آن است
پس هر روح که از عالم عناصر که عالم سفلیت در ننداشت و زرقند و عالم افلاک که عالم علویت در آن غریب است
و عقلا گفته که بمنزله در کائنات قرار شد و فرومانه آن روح در طبقه دوزخ از طبقات هفتگانه و روح
که روح با عالم علوی که در طبقه از طبقات ششگانه افلاک که مستقیم شده و در طبقه باشد از طبقات بهشت زیرا که
عزیز که عبارت از فلك اعظم است سقف بهشت است چنانکه در حدیث آمده است و از هر که برود مستقیم شود از عالم
اجم سفلی و علوی گذشته باشد و در عالم ارواح و مجردات که بحسب مغز و شرف بالای جایگاه شده در آمده و لذات
در درای حالت دیدار نورانی و سایر مجردات مغرب شده و آن لذت زیاده از شوق جنت و لذت
آن است پس این یکی و مرتبه بهشت فوق طبقات بهشت و فوق بیاری نه و تحلیله شده نفسی ماضی که هم در قوه عقلی

است بآن مرتبه فخر و در آن احوال پیشی اهل طاعت است از بلند بیاورد که در این مرتبه و حوزت و در آن احوال
باشند که در حدیث مرصع آمده تا نور که از آن احوال و اجازت دخول جنت شود و در باب تا وید میگوید که در احوال
تفصیل و در طبقات بهشت باشند یا در مرتبه که فوق آن طبقات است چنانکه مذکور است و در احوال
متفصل بر ذرات و احوال کثرت در کثرت و در آن باشند تا افضال الی افضلی و در احوال که از فخر و در ذرات
خارج باشند این گونه است بهشت و نه عقوبت و در آن باشند بی آن احوال در مرتبه باشند یا بهشت و در آن
فخر و در آن احوال حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم ظهور یافته و صفی گفته اند که در آن احوال
و طایفه بر رفته اند که بروج بود و مؤید این قول است آنکه در روایت آمده است و در آن احوال در رتبه
بنیان افتاده است بی انوار و الفیقا و اهرش میگویند که در احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه
بجای در پدیدار حضرت و در احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
مشهوره مذکور است و اگر چه در بعضی روایات ضعیف مذکور است و در احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
مراجعه چنانکه در این شرح ظاهر است آنکه در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
که این مرتبه که فخر است حدیث صلی الله علیه و آله و سلم است و در احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
که در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
نه نایب و این حکم بر مذکور است و اما میگوید که این احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
مستند است آنکه چون شخص پادشاه را از او اکرام کند بجز از مقربان او میفرستد که با او تواضع کند و او را
کند و اگر چه مرتبه آن مقرب پادشاه و بر جویند و چون جبرئیل بر پادشاه که از بر او مقرب بود و حکم پادشاه
حقیق با جبرئیل است و از او در رتبه پادشاه برسد و مانند براق از اجابت باشد که او فخر شود
و عروق و در رتبه پادشاه از فخر پادشاه و تا وید در احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
که امر معقول معنوی بر رتبه و در احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
مقدم معلوم شد و هیچ شبهه نیست در آنکه روح از آن موقوف باشد و حقایق ایشان محتاج است بحوائج احوال
باطنه

با فخر و از این جمیع مرتبه برتر است و از او عزت و فخر است و در آن احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
مستند است آنکه در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
که این مرتبه که فخر است حدیث صلی الله علیه و آله و سلم است و در احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
که در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
نه نایب و این حکم بر مذکور است و اما میگوید که این احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
مستند است آنکه چون شخص پادشاه را از او اکرام کند بجز از مقربان او میفرستد که با او تواضع کند و او را
کند و اگر چه مرتبه آن مقرب پادشاه و بر جویند و چون جبرئیل بر پادشاه که از بر او مقرب بود و حکم پادشاه
حقیق با جبرئیل است و از او در رتبه پادشاه برسد و مانند براق از اجابت باشد که او فخر شود
و عروق و در رتبه پادشاه از فخر پادشاه و تا وید در احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
که امر معقول معنوی بر رتبه و در احوال که در رتبه است و در آن احوال در رتبه است و در آن احوال در رتبه است
مقدم معلوم شد و هیچ شبهه نیست در آنکه روح از آن موقوف باشد و حقایق ایشان محتاج است بحوائج احوال
باطنه

در آن احوال

و معلوم است و بگوید و منتهی افاده و مراد از این مرتبه است برای آنکه چند بحث اول بیاید و دانست که تحقق صفت فرع تحقق صفت است
وجود تابع فرع و وجود مرتبه و چون چندی از اوقات تحقق دانسته و تا حقیقت و ماهیت آن ذات معلوم شود ماهیت فنا و بقا که حقیقت
نشد و در حقیقت روح را بر عقل و ادب نقل گویند چندانکه خود است که غلط آن در بیان مقام در جز امکان آید اما این غلط
نه است و اقوال حکما و اولیای است مرجع و هیچ قدر بدان دلالت کند زیرا که در میان کتب توفیقی گفته اند که روح را اولیای
بر چهار مرتبه اول روح است که او نوعی باطنه خوانند و او جوهر است بسیط که از او ادراک بود بدان ذات خویش و نیز بر او قدرت
عربی بر طبق قوت و ادب است و این جوهر نه جسم است نه جان و نه محسوس بیچاره و اولیای آنجا که او نوعی باطنه است و چون
و این قول امام غزالی است و معتبر نزد معتزله و بیشتر تنزیه امامیه و دوم روح فاعله که او آنست نفی باطنه است در ادراک و محسوس
سوم روح حیوانه که حی و وحش مراد از او و منبعث میشود و اولیای است چهارم روح طبعی که شهود و نفوذ از او حاصل
و عمل او حکایت بحث سیم علم الهی روح سو بر چهار مرتبه طلاق میکنند اول روح القدس چنانکه حق تعالی فرمود قدرت الهی
در سوره نازعیم روح الامیه چنانکه فرمود نزل به روح الامیه سیم روح ذلیل روح چنانکه فرمود نزع اللذات که اول روح چهارم روح
او چنانکه فرمود قدر روح حیوانه بر او در مرتبه چهارم خود که در مرتبه پنجم معلوم است بر آنکه روح معنی حیوة است زیرا که باقی حیوة آنها
روح حاصل میشود و بعضی را گفته اند که باری و قدر که این مرتبه از او خوانند و قدر که تصور که باطنه روح گویند و بعضی را گفته اند که روح
جسم لطیف است که آنجاست که جسم کثیف چون آنجاست که آب بچوب و بر این مرتبه از او الهی امام الحویلی و الحویز است و محقق
مستحکم بر آنکه روح اجزاء اصیاء است از اول مرتبه تا آخر هر چه و معتقدند بر آنکه روح از جسم است لطیف و از او قدرت
الطیفة و جزئیات داخل در بدن و مستغرق در او و غیر از این گفته اند و بر آنکه روح از او الهی و علم او که در این است و او که در این است
عد جزئیات مخفوفه و روح معنی شکر و حیات که موصوف است و روح شرط وجود او باطنه بقا است و بحث چهارم حاصل اقوال علماء
آنست که روح غیر جسد است و اعتقاد فلاسفه و علمای آنست که قدیم است و اعتقاد اهل اسلام اینست که محدث است و از این
بعضی معتقدند و در آنکه و بعضی معتقدند بقا و روح صحیح حدوث است و در این تفاوت جسد و در این تفاوت
بعضی گفته اند که با قوت بر آنکه میسر و بعضی گفته اند که با قوت چون بقا و ادب که در وقت مردن ملاک است و ادب که در این است
روضی محتاج است بدان اول آنکه روح جناب است دوم آنکه حادث است سیم آنکه با قوت بعد از قرحه چهارم آنکه در وقت حیات
خالد شود و بحث پنجم در این آنکه روح جزو بدن است و در این دو صورت اول آنکه تحقق هر چه از این گویند چنانکه او و ادب آنست که در این
مکینه بذات شخصی است از این که بعضی را بر او باطنه و این مقرر است که صمد است و روح آنکه اجزاء او و بعضی را بر او
و نفقه و متبذره و انشائی است و روح از اول مرتبه تا آخر یک ذات است البته جزو بدن نیست با قوت بر این که ادراک معانی و جزئیات
مکینه و بعضی را بر او اعراض بدن و روح باطنه حقیقت است بی باید که او تمام دل را روح باشد چنانکه در این است و بعضی را بر او

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

فقير

فقير

فقير

فقير

فقير

فقير

[illegible]

میں نے

[illegible]

المذول

مجلس اول
در بیان فضیلت و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام

[illegible][illegible]

مقدم

[illegible]

الحمد لله

و

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

